

PÄIVÄN TAPAHTUMIEN JOHDOSTA

„Verinen päivä” Varsovassa ja muissa Puolan kaupungeissa ⁵⁰, murhayritys Stolypinia vastaan, Minin murha ⁵¹ — kaikki tuo on herättänyt yleistä mielenkiintoa kysymykseen „sissiesiintymisistä”, — käytämme tätä sanontaa, joka on tullut käytäntöön puolueessa ja vahvistettu Yhdistävän edustajakokouksen päätöslauselmassa.

Toimitus aikoo lähi aikoina julkaista yhden tai useampia artikkeleja, joissa käsitellään yksityiskohtaisesti ja mahdollisen monipuolisesti tätä äärettömän tärkeää kysymystä *. Tällä kertaa teemme ainoastaan seuraavat lyhyet huomautukset, etteivät lukijamme jäisi epätietoisiksi katsantokantojemme suhteen, ja myöhemmissä artikkeleissa näitä huomautuksia tullaan kehrittelemään yksityiskohtaisemmin ja antamaan niistä tarkempi määritelmä.

Ensimmäinen huomautus. Äärimmäisyydet eivät ole hyviä missään; kukaan sosialisti ei epäile sitä, etteikö sissiesiintymisiä järjestettäessä olisi otettava huomioon laajojen joukkojen mielialaa. Senpä takia pidämme ehdottoman välttämättömänä ottaa huomioon Varsovan työoloja ja sikäläisten joukkojen mielialoja tuntevan (puolalaisten sosialidemokraattienkin kanssa luultavasti solidaarisen) Bundin mielipiteen, nimittäin sen mielipiteen, että Puolan sosialistinen puolue „on mennyt liian pitkälle”. Onko se mennyt liian pitkälle, se on tosiasiakysymys, emmekä me ole päteviä ratkaisemaan tuota kysymystä. Liian pitkälle meneminen ei ole milloinkaan sopivaa, mutta olisi väärin tehdä erillisistä „äärimmäisyys”-tapauksista sellainen johtopäätös, että tunnettu taistelumuoto on kelpaamaton.

* Ks. tätä osaa, ss. 197—207. *Toim.*

Yleensä ja kokonaisuutena me pidämme sissitaistelun kärjistymistä Venäjällä Duuman hajottamisen jälkeen myönteisenä ilmiönä. Tuhoava ja säälimätön sissitaistelu hallituksen väkivallankäyttäjiä vastaan on mielestämme ajankohtaista ja tarkoituksenmukaista.

Toinen huomautus. Puolueemme Keskuskomitea on ehdottomasti ja kokonaan väärässä sanoessaan huomautuksessa 4. (puoluejärjestöille osoitettuun) „kirjeeseen”: „on itsestään selvää, että puolue edelleenkin hylkää niin kutsutut „sissi”-taisteluesiintymiset”.

Se ei ole totta. Me alistumme edustajakokouksen päätöksiin emmekä *missään tapauksessa* Keskuskomitean määräyksiin, *joilla rikotaan* noita päätöksiä. Jokainen, joka vaivautuu lukemaan huolellisesti Yhdistävän edustajakokouksen päätöslauselman, jonka otsikkona on: „Sissitoiminnoista”, huomaa helposti, että puolueemme *hylkää* sissitoimintojen yhden muodon, *tunnustaa* toisen ja *suosittelee* kolmatta muotoa.

Puolue hylkää kokonaan yksityisen omaisuuden pakko-luovuttamisen. Se *ei hylkää* valtionvarojen pakkoluovuttamista, mutta asettaa sille *erittäin tiukat* ehdot („siinä tapauksessa, kun kyseisellä paikkakunnalla perustetaan vallankumouksellisen vallan elimet” j.n.e.).

Edelleen, edustajakokouksen päätöslauselma *tunnustaa* sissitoiminnot *ilman* omaisuuden pakkoluovuttamista, s.o. *tunnustaa „terrorin”*, tunnustaa sissitoiminnot vihollisen tuhoamistarkoituksessa. Tämä tunnustaminen on selvästi, ilman mitään kaksimielisyyttä, ilmaistu heti päätöslauselman varsinaisen päätösoosan ensimmäisissä sanoissa:

„Edustajakokous päättää: 1) todeten, että *sen rinnalla* (kursivointi kaikkialla meidän), kun työväenjoukkojen järjestämisen perustalla valmistellaan vallankumouksellisia voimia tulevaan kapinaan, *on kiertämätöntä aktiivinen taistelu hallituksen harjoittamaa terroria ja mustasotnia-laisten harjoittamaa väkivaltaa* vastaan, täytyy”... (edelleen seuraa varastamisen, yksityisten varojen anastamisen y.m.s. kielto).

Lainauksemme *edustajakokouksen päätöksestä* on aivan selvä. „Rinnan” joukkojen keskuudessa suoritettavan työn kanssa tunnustetaan „aktiivinen taistelu” väkivallantekijöitä vastaan, s.o. epäilemättä niiden tuhoaminen „sissitoimintojen” avulla.

Tätä sissitoimintojen toista lajia (väkivallantekijäin tuhoamista) päätöslauselmassa rajoittaa vain seuraava: „on vältettävä rauhallisten kansalaisten henkilökohtaisen omaisuuden loukkaamista, lukuunottamatta (kuulkaa!) niitä tapauksia, jolloin se on hallitusta vastaan käytävän taistelun tahtomatonta seurausta tai kun se johtuu välittömän taistelun vaatimuksista esimerkiksi barrikadeja rakennettaessa”.

Siis silloin, kun välitön taistelu vaatii, on myös yksityisomistuksen loukkaaminen, esim. ajopelien y.m.s. ottaminen barrikadeja varten, sallittua. Ellei ole välitöntä taistelua, niin edustajakokous määrää välttämään „rauhallisten” kansalaisten henkilöllisen turvallisuuden loukkaamista, mutta samassa edustajakokous osoittaa poikkeuksen: nimittäin kun henkilöllisen turvallisuuden „tahtomaton” loukkaaminen on seurausta hallitusta vastaan käytävästä taistelusta, ei edustajakokous pidä sitä sissitoimintoihin osallistuneiden rikoksena.

Lopuksi, edustajakokous suorastaan suosittelee puolueelle sissitoimintolajia, kun se päättää ilman varauksia ja rajoituksia: „hallitukselle kuuluvia aseita ja ampumatarvikkeita on kaapattava aina tilaisuuden tarjoutuessa”.

Esimerkiksi: katupoliiseilla on aseita, jotka kuuluvat hallitukselle. „Tilaisuus tarjoutuu”...

Kolmas huomautus. Me neuvomme puolueemme kaikkia monilukuisia taisteluryhmiä lopettamaan toimetttömyytensä ja suorittamaan lukuisia sissitoimintoja tarkoin edustajakokouksen päätösten mukaisesti, s.o. ilman mitään omaisuuden pakkoluovuttamista, „loukaten” mahdollisimman vähän rauhallisten kansalaisten „henkilökohtaista turvallisuutta” ja loukaten mahdollisimman laajassa mitassa vakoilijain, aktiivisten mustasotnialaisten sekä poliisi-, sotaväen- ja laivastopäällystön henkilökohtaista turvallisuutta ja niin edespäin ja niin pois päin. Sitä vastoin „hallitukselle kuuluvia aseita ja ampumatarvikkeita on kaapattava aina tilaisuuden tarjoutuessa”.